הנהות הב"ה

נליון הש"ם

שיין כסרא"ם דכתב דסוו כשני ב"ד בשיר אחת

דמייתי בסמוך במקומו של ר' אליעזר היו כורתין כו' וי"ל דאין שלים בשבת לעשות פחמים . לבו ביום כדי לעשות ברול איזמל חוששין לדקדק כל כך על דבריו דממילא הוה מוקשה ממגילה כמו בח ב מיי פיב מהלי של מילה דהסבר ר"א מהשירו חיום דיחיי שדה בחיל היומר עלים בשבת לעשות פחמים. לבו ביום כדי לעשות ברזל חיומה חוששין לדקדק כל כן על דבריו המשיחה הא אשכתן עשין זה שיים הינם ו שיים איה של מילה דקסבר ר"א מסשירי מלוה דוחין שבת כמלוה עלמה: שהקשה בעלמו: לא עשו ב"ע כדבריהם. תימה הא אשכתן שבת כמלוה עלמה: שהקשה בעלמו: לא ב"ע ב"ע ביום בחלב ב"ל ברברי ב"ש פיים שלא פניף ו דעשו דהטה ר' ערפון כדברי ב"ש פיים שלא ידי סיים וכו בשר עוף בחלב. שהיה דורש בהביא שולמו סעיף ב: ברברים לא מיוני ר"ינו (ברכות דף יו) והלל שהביא שולמו

לעזרה וחברו עליו תלמידי שמאי (בילה דף כי) ותניא בפרק אלו טרפות (חולין דף מד.) הרולה לעשות כדברי ב"ש עושה ומוקי לה קודם בת קול ומיהו בלאו הכי מוכח בשמעתין דעשו: רבי יהושע היא דאמר חין משניחין בבת קול. וח"ת ומ"ש דלא קי"ל כבת קול דר"א* אלא [ר"מ ומה ושם] אמרינן בכל דוכתי דשמותי הוא ואין הלכה כמותו וכבת קול דב"ה קי"ל דהלכה כב"ה וי"ל משום דבת קול דר"ה לה ילחה חלה לכבודו שחמר טפי וא"ת ודנמא רבי יהושע נמי אין שניא ע כפר דכל: דוקא התם קאמר דאין משגיחין כדפירשנו אבל בעלמא לא וי"ל מדנקט ר' יהושע האי לישנא ואמר לא בשמים היא ש"מ דבכל דוכתא אית ליה דחין משגיחין: בי חמרי׳ לת ביל לתן משני לו בי ודקארי לם מחי לא מתגודדו כבון שתי בתי דינין קארי לם . כעין זם בעיר חחת כו'. וח"ת מה תירן כשנום ש פיה ולו פיה ממגילה דבעיר אחת היו קורין לבני העיר בי"ד ולבני כפרים היו מקדימים ליום הכניסה ואומר הרב רבי חיים (ג) דבני כפרים היו קורין בעירם כדמוכח בירושלמי והשתח הוו שתי בתי דינים בב' עיירות לה שנת קל. מסתים של הל שנת קל. מסתים של מכו בכי האי גווכא לא שייך לא תתגודדו שנחות שב . זו. אפילו לאביי והא דקרי ליה יום הכניסה לפי שבעירם היו מתאספים לבח לבית הכנסת בשני ובחמישי לקרות התורה זכן נרחה דחמר בירושלמי דכן עיר אין מוליא כן (ד) כרך דכל שאין מחויב בדבר חין מוליח חחרים ידי חובתם וכיון תוספות ישנים

שבני הכפרים היו בקיחים לקרות אין מכניחין נכת קול : פי' בעירובין: והא חיכח ודחי היו קורין בעירם: במעת - פ"ם דמשלשל במקומו של רבי חליעזר כו׳. נים בחתרי דר׳ יוחנן של רבי חליעות עו . נים בהתריי זו יומק במתכוין היו מביחים ומשני דמודע לים הזהר בכבד כי יומק ואל מלמם שיהיו לריכים לכך משום ההי משלטל הנר במחומו חיבוב מלוה: לא הוה מטלטל ותימה מה ענין ואת שרגא . וא"ת התם משום דהרואה הקושיא בכאן נבי אומר אין לריך לטלטל וי"ל דאפילו יו למפרך ועוד היה טופל של שליחו לא היה מטלטל: פישה דמודע לשמפה היה טופל של שליחו לא היה מטלטל: לא הוה מטלטל משום כבודו של לפרש והא איכא שמעה הוה מסוכסל מטום לפורו של נפני ומו הפור רבי יוחכן . ואש"ג דבסוף שיפנור דשרי לפ הצודות אגודות שבת (דף קנו: ושם) פסיק רבי יוחגן שהפר מחלפו נמקים אתר וא כר"ם במוקצה מחתת איסור הכח אה ונמקים אתר וא בהדליקו בו אותה שבת איירי דמודע

18 כדפיר׳ בקונטרם דחמיר טפי משום דדחייה בידים אבל אין לפרש דהכא איירי במוקלה מחמת מיאום דהא מוקלה מחמת איסור המיר ואימר אל פשבה אנודותי כלפור' בקונטרם דחמיר טפי משום דדחייה בידים הבל חין לפרש דהכח חיירי בנוקנים מטמע מיטוש המו הידים המו המי שלון אני משלפום למקום מסיפר בספ"ק, דשבת (דף יש: ושם) גבי כרכי דווזי ועוד דעל מוקלה מחחת מיאום א"ל יוחגן בפ' כירה (ד' מה:") אני משלפום במקום של הידים במשפין וי"ל דלרה יוחגן אין זה משום מרים אין לנו בנר אלא כר"ש: בישר באר ב"ש לא נמנעו כו'. וא"ת ואמאי לא נמנעו משום לרה עלמה כדאמרי לקמן בשמעפין וי"ל דלרה אין לנו בנר אלא כר"ש: בישר לנוון אלא משום עלמה לא שכיחא כולי האי כמו בני הלרות שהאחת יולדת כמה בנים:

קירוצין עס: [פוספ'פ"ה] מחייבי כריתות *והאמר רבי אלעזר אף על פי שנחלקו ב"ש וב"ה בצרות מודים שאין ממזר אלא ממי שאיסורו איסור ערוה וענוש כרת אלא לאו שמע מינה לא עשו לא לעולם עשו דמודעי להו ופרשי והכי נמי מסתברא דקתני סיפא כל המהרות וכל הממאות שהיו אלו

בשלמה

כנודו של ר' יוחק:

נינכו - ואים משכחת לה דביה לגיש חייבי כרישות לרי שמשון דפסר אחיות בזיקה מחלילה וחיישה בנון צרת כתו ויכחה אחרת דנפול קתי שמשון והם אחיון ור' שמשון אחר או לתוך מיום שה שמשון והם אחיון ור' שמשון אחר או לתוך מיום שה שה שה שמשון יבתח ראשוה אחות וקיקחו דלרת שרוה אוכר לו ולרש לא יוכל לייבתה שהיא אשם אח שלא בתקום מטה שהיי לה אחות הוא במחור אונה בקרת שהיי לה אוכר שהיי לה אוכר שהיי לה הייבי ברישות פרשה לו ממשו לא ממשו הייבו ברישות פרשה לה אחייבי ברישות פרשה לה ממשון המשון א) ליל ור"ם אמר לקמן דף כח פ"ב שכל שהי אחיות שנפשו לרות זו לזו כזיקה כוי.

בפ קול . בעירובין בפ"ק (דף יג.) ילאם בת קול ואמרה הלכה כב"ה : ద סברת עשו וכי' . תימה שלא הקשה רבי יוחק לר"ל מההיא גו 🛪 פיי' פייב פסלי דכי הדדי נינהו. בחכמה: ר' יהושע היא . בפ' הוהב: היו כורתים

> מי סברת עשו ב"ש כדבריהם לא עשו ב"ש עוף שאין לו חלב אם והכי אמרי׳ כדבריהם ור' יותנן אמר עשו ועשו ובפלוגתא בפ' כל הכשר: כלל אמר ר"ע. [דרב ושמואל] דרב אומר לא עשו ב"ש לגבי מילה באיסור שבת: מאי קארי כדבריהם ושמואל אמר עשו ועשו אימת לה . הא כבר שנו לעיל כי אמרינן אילימא קודם בת קול מ"ם דמ"ד לא עשו לא תתנודדו כו': מטלטל שרגא. ואלא לאחר בת קול מ"מ דמ"ד עשו אי כר שהדליקו בו בשבת וכבה דסבר בעית אימא קודם בת קול ואי בעית לה רבי יהושע כר"ש דלית ליה אימא לאחר בת קול אי בעית אימא קודם מוקלה ור' יוחכן סבר לה כר' יהודה דהית ליה מוקלה אפי' שלא מחמת בת קול וכגון דב"ה רובא למ"ד לא עשו חיסור: והא איכא שמעא . דרבי דהא ב"ה רובא ומ"ד עשו כי אזלינן בתר אבהו דלא מסיק אדעתיה ומטלטל רובא היכא דכי הדדי נינהו הכא בית שמאי באמריה דר' יומכן הואיל וחזי לר' מחדדי מפי ואי בעית אימא לאחר בת קול אבהו בעלמא דמטלטל: בני סייבי מ"ד לא עשו דהא נפקא בת קול ומ"ד עשו לאוין נינהו. הכך דב"ה שהלרות נישאות לשוק בלא הלילה אפי' לכ"ש רבי יהושע היא "ראמר אין משניחין בבת דאמרי הלילה בעי בלאו בעלמא הנניסקול ומ"ד עשו קריגן כאן "לא תתגודדו לא נישאות לשוק בלא חלילה אפי' לב"ש טינהו לא תהיה אשת המת ואין " תעשו אגודות אנודות אמר אביי "כי ממזר אלא מחייבי כריתות כדאמרי' אמרינן לא תתגודדו כגון שתי בתי דינים לקמן בהחולך (דף מס.): סייבי בעיר אחת הללו מורים כדברי ב"ש והללו כריסות נינהו . כיון דלרת הבת מורים כדברי ב"ה אבל שתי בתי דינים פטורה המייבמה שומד באיסור אשת בשתי עיירות לית לן בה אמר ליה רבא אח בכרת: אין ממור מחייבי והא ב"ש וכ"ה כשתי בתי דינים בעיר אחת כריסום. אלא מחייבי מיתות ב"ד דמי אלא אמר רבא כי אמרינן לא תתגודרו כגון אמו וחמותו וכלתו וכיולא בהן וכל הכך דאיסור אחוה לית בהו כגון ב"ד בעיר אחת פלג מורין כדברי ב"ש מיתה: דמודעי לכו . ב"ם לב"ה דעו ופלג מורין כדברי ב"ה אבל שתי בתי דינין שבם קלי חולק קמו. שהמשפחה זו מלרת ערוה שנתייבמה בעיר אחת לית לן בה תא שמע *במקומו בחה ופרשו : ע"ג אלו . משאילין כלים של רבי אליעזר היו כורתים עצים לעשות אלו לאלו וב"ה מחמירין בטהרות טפי: פחמים בשבת לעשות ברזל במקומו של ר'

נסמים קיד . כ'ת נק :

זע החנו במקומו של רבי אליעזר אין במקומו של רבי עקיבא לא *דתניא *כלל אמר רבי עקיבא כל מלאכה שאפשר לעשותה מע"ש אין דוחה את השבת והאי מאי תיובתא מקומות מקומות שאני "ודקארי לה מאי קארי לה ס"ד אמינא משום חומרא דשבת כמקום אחד דמי קמ"ל ת"ש דרבי אבהו כי איקלע פנה מי פ"ם *לאתריה דרבי יהושע בן לוי הוה מטלטל שרגא וכי איקלע לאתריה דר' יותגן לא הוה ממלמל שרגא והאי מאי קושיא ולא אמרינן (6) מקומות שאני אגן הכי קאמרינן ר' אבהו היכי עביד הכא הכי והיכי עביד הכא הכי רבי אבהו כר׳ יהושע בן לזי סבירא ליה וכי מקלע לאתריה דרבי יותנן לא הוה מטלטל משום כבודו דרבי יותנן והאיכא שמעא דמודע ליה לשמעא ת"ש אע"פ שאלו אוסרים ואלו מתירים לא נמנעו ב"ש מלישא נשים מב"ה ולא ב"ה מב"ש אי אמרת בשלמא לא עשו משום הכי לא נמנעו אלא אי אמרת עשו אמאי לא נמנעו בשלמא ב"ש מב"ה לא נמנעו דבני חייבי לאוין נינהו אלא ב"ה מבית שמאי אמאי לא נמנעו בני חייבי כריתות ממזרים נינהו וכי תימא קסברי ב"ה דאין מסזר

ממהרין ואלו מממאין לא נמנעו עושים מהרות אלו על גבי אלו

יוסי הגלילי היו אוכלים בשר עוף בחלב